

Telegraful

2 ex. (Of.)
Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român
Str. Șaguna 8
Sibiu

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna

Abonamentul:

Un an 2000 Lei. — Șase luni 1000 Lei. — Trei luni 600 Lei. — O lună 200 Lei. — Pentru bănci, autorități și străinătate un an 5000 Lei. — Pentru America 3 Dolari. Abonament de sprijin 5000 Lei

Articole și corespondențe

se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor

un cm.² 10 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile

se adresează ADMINISTRAȚIEI ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Răsufliă și Țara voivodală

Cât îi Maramurășu,
Nu-i oraș ca Sighetu
Și ficior ca to și tu...

Așa cântă flăcăii din Țara voevodală. Și'n cântecul lor poate că vibrează și ceva din incuviințata mândrie a Românilui conștient de noblețea obârșiei sale. Căci Maramurășenii alcătuiesc una din cele mai nobile frânturi ale neamului românesc. Noblețea care le împodobește sufletul nu este legată de blazon, ci izvoarește din inima lor profund creștină. Ea le-a dat tăria de a îndura toate năpăstuirile venite asupra lor odată cu năvala seminției arpadiene pe pământul românesc de dincoace de Carpați și ea le-a sălășluit în suflet acea omenie fără de prihană, care nu e'n stare să urască și să se'n-crânceneze nici împotriva celor mai cruzi asupritori.

Cu creștineasca răbdare au purtat bravii noștri frați din Maramureș și cumplita sarcină a ultimilor patru ani de robie ungu-rească.

Pe urma odiosului diktat dela Viena, au ajuns și ei sub stăpânirea cea fără de lege a trușășilor magnați dela Budapesta, sub biciul neîndestulatei lăcomii a solgăbirăilor și sub patul de pușcă al jandarmilor împăunași.

Dar bunii noștri frați din Maramureș sunt oameni săraci. Nu prea având ce jefui dela ei, din avuțiile cele pământeste, neînduplecații zbiri au vrut să le răpească cea mai scumpă comoară a sufletului lor: credința. Și au pornit astfel, încă din toamna anului blestemat 1940, o goană turbată după credincioșii sfintei noastre Biserici, ca să-i facă papistași și prin „legea împăratului” să-i apropie de nația ungurească menită să devină, cu asemenea câștiguri, nație „de treizeci de milioane de oameni”... Nici un mijloc n'a fost cruțat pentru înfăptuirea gândului barbar: Nici teroarea, nici bătaia, nici închisoarea, nici foamea (prin refuzul bonurilor de pâine, zahăr, petrol etc), nici concentrarea la muncă sau la armată, nici închiderea sau chiar dărâmarea bisericilor sau răpirea averilor parohiale, nici trecerea credincioșilor ortodocși la legea catolică, fără ca aceștia să fie măcar întrebași, nici arestarea sau expulsarea preoților.

Patru ani de zile Ungurii n'au suferit nici un singur preot ortodox român pe întreg teritoriul Maramureșului voevodal!

După ce, în toamna anului 1940, au expulsat pe ultimii popi de lege răsăriteană (pe vrednicul ieromonah I. Sârbu l-au aruncat peste graniță mort!) Episcopia noastră din Cluj a sfințit și trimis în Maramureș trei preoți noi, să fie măcar de sămânță. Ei au fost arestați și închiși în temnițele din Budapesta și din Kistarcsa, de unde n'au scăpat decât după patru luni, când li s'a stors câte o declarație că vor trece la greco-catolici. Dar nici cu această declarație n'au fost lăsași să se întoarcă în parohii, ci li s'a impus domiciliu forțat în Borșa, fără nici o puțință de a avea vreun contact cu credincioșii. Evident, preoții nu și-au lepădat legea, ci, fiind aduși în părțile mai de Miază-zi ale eparhiei păstoresc și astăzi cu româneasca vrednicie turma cea cuvântătoare a credincioșilor. Așa-i, părinte Filip și părinte Danci și părinte Timiș?

Firește, Episcopia noastră din Cluj a făcut nenumărate intervenții la Budapesta, cerând guvernului să îngăduie așezarea măcar a câtorva preoți ortodocși români în Maramureș. Toate aceste intervenții au rămas însă, fără rezultat. Ba, mai mult, o delegație de

Evacuarea Dobriținului

Moscova 21 — Trupele germane cari apărau Dobriținul au fost evacuate, ele ne mai putând rezista puternicei presiuni a forțelor sovietice.

Desmințire

București 21 — Ministerul Finanțelor desminte categoric svonurile lansate de răufăcători, cari pretind că ar fi iminentă stampilarea biletelor de bancă.

„Viitor și mai întunecat”...

Londra 21 — Postul de radio britanic, în emisiunea sa de ieri, anunță: În legătură cu evenimentele din Budapesta, contele Mihail Károlyi, refugiat la Londra, a mărturisit că „soarta Ungariei a fost și până aici dintre cele mai critice; dar, odată răsturnat guvernul lui Horthy și înlocuit cu elemente naziste, viitorul poporului maghiar devine și mai întunecat”...

Cine ar putea povesti tot ce au pățit frații noștri în Ardealul robit, dela Ungurii ocrotiți de Nemți? Preoții au fost uciși ori clopârțiți în chip îngrozitor, populația unor sate ucisă, sute de mii de Români închiși, expulsași ori expatriași, tineri români puși la jug să tragă plugul, avutul românesc confiscat.

Iată de ce poporul român n'a putut fi cu sufletul și cu voia alături de Germani și de milușii lor dela Budapesta nici în acești patru ani din urmă. Și iată de ce trecerea României alături de poporul rusesc și de Națiunile aliate este o faptă săvârșită din toată inima, este o izbucnire a străfundurilor lui de simțire, și lupta lui de acum împotriva Germaniei hitleriste și a Ungariei hrăpărețe este o luptă în care s'a aruncat cu toată inima și nu va înceta-o, până nu va vedea înlăturat cu desăvârșire orice pericol din partea lor.

Terarhii ortodocși ai Ardealului

Condamnat la moarte

Paris 21 — Postul de Radio francez a anunțat că fostul președinte de consiliu al guvernului din Vichy, Pierre Laval, a fost condamnat la moarte în contumacie de către tribunalul poporului din Marsilia.

țărani Maramureșeni a făcut un drum până în capitala Ungariei, crezând că rugămintile lor fierbinți vor înduioșa inimile de piatră ale păgânilor de pe „scaunele cele de sus”. Dar totul a fost zadarnic.

Văzând unele ca acestea, P. S. Sa Episcopul Nicolae s'a dus personal, a doua zi de Paști a anului 1942, să mângâie pe nenorociții credincioși din Maramureș. Dar în loc să-l aștepte și să-l bineventeze autoritățile administrative — cum se întâmplă în toate țările creștine din lume — P. S. S. a fost întâmpinat de jandarmi și a fost bineventat cu... baionete. Și astfel mulțimea credincioșilor adunați la Borșa n'a putut avea măcar mângâierea unei singure slujbe creștinești, fiindcă ușa bisericii era pecetluită cu ciară roșie, iar în fața ei străjuiau șase jandarmi cu baionetele îndreptate împotriva oricui ar fi încercat să pătrundă în sfântul lăcaș.

Oricât de uluitoare ar fi aceste lucruri, ele s'au petrecut toate, toate în țara „Sfântului Ștefan”, după cum în aceeași țară a „co-roanei apostolice” s'au petrecut și alte multe lucruri pe care numai bunul Dumnezeu le știe, iar noi nu.

Dar acum toate s'au sfârșit. Maramureșul a fost desrobite de bravele armate ruso-române. Bravii noștri frați din Țara voevodală, pe cari nici cele mai crunte prigoane n'au fost în stare să-i clătească din strămoșeasca credință, se pot închina de aici nainte după îndemnul inimii lor românești și-i pot mulțumi, cu rugăciune preoțească, Părintelui ceresc pentru toate câte le-a rânduit să pătimească pentru neprihănitul steag a lui Hristos și al Bisericii Lui Sfinte. Iar „coconii” din aceleași părți ale Transilvaniei reintregite își pot vărsa slobozi mândria nobilei lor obârșii în cântecul:

Cât îi Maramurășu,
Nu-i oraș ca Sighetu
Și ficior ca io și tu!

R. B.

„Emanciparea femeii“

Era firesc ca vremea aceasta de schimbări și primeniri sociale să aducă transformări și în situația femeii. Într'adevăr, vedem că se pune din nou și parcă mai stăruitor ca oricând vechea problemă a emancipării femeii. Sau, mai precis, începe „lupta“ pentru această emancipare, deoarece problema se pune și acum ca și altădată într'un mod ce nu poate fi socotit ca irenic.

Sub titlul „lupta pentru emanciparea femeii“, un ziar din Capitală publică un articol în care arată că în sfârșit a sosit ceasul în care femeile își vor putea vedea realizat visul vechiu de perfectă egalitate a sexelor și de câștigarea unor depline drepturi civile și politice pentru toate femeile.

Deviza acelei mișcări de emancipare cunoscută sub numele de „feminism integral“ este aceea a unei perfecte egalități de datorii și drepturi între femei și bărbați. Femeia — spune pe bună dreptate doctrina feministă — nu este cu nimic inferioară bărbatului. Ea poate munci și muncește chiar în orice ramură de activitate, alături și la fel cu bărbatul. Dar la muncă egală femeia așteaptă și drepturi egale.

Intr'adevăr femeia a trebuit să lupte îndelung pentru a-și îmbunătăți situația sa materială și spirituală. Ideea aceasta însă a fost adusă în lume de creștinismul răsturnător al vechii întocmiri sociale și clăditor al unei lumi noi. În această lume nouă, femeia și-a găsit demnitatea sa morală, egală prin natură cu aceea a bărbatului. Ajutată de creștinism, femeia și-a cucerit dreptul, sau este pe cale de a cuceri, dreptul de a câștiga orice cultură intelectuală, dreptul de a exercita profesiunea dobândită prin această cultură, dreptul de a cere remunerație egală pentru muncă egală.

Pentru perfectă egalizare a acestor drepturi care, la noi în țară, încă nu erau destul de limpezi, femeile române deschid astăzi lupta, ajutate de condițiuni optime și de un regim nou de libertate.

Dar, va ști oare femeia română să lupte pentru o reală ridicare a demnității sale morale? Va înțelege ea să-și apere drepturile sale de femeie, nu drepturile de simplu individ al societății?

Evident, femeia are o inteligență, o voință și o sensibilitate egale cu cele ale bărbatului. Mai mult chiar, forțele sale fizice și sufletești sunt deopotrivă cu ale bărbatului. Dar dacă sunt egale ca intensitate, ele sunt fundamental deosebite ca natură și ceea ce le diferențiază sunt vocațiile specifice fiecărui sex. Femeile însușite de

înaltul ideal al emancipării nu trebuie să uite totuși că cea dintâi menire a femeii este să fie soție și mamă, nu „individ“ și nici chiar simplă „persoană morală“.

Apoi, revendicările mișcării feministe sunt legitime și de folos societății numai atunci, când nu duc la desorganizarea familiei și deci a ordinii sociale. Lupta pentru emanciparea femeii devine imorală, antisocială, atunci când are ca rezultat celibatul și viața sexuală liberă, atunci când smulge femeia din cămin și din familie și o face o concurentă politică a bărbatului, în loc de colaboratoare a lui. Din această luptă nici femeia și nici societatea nu au nimic de câștigat.

Emanciparea femeii să însemne renunțarea la acele o mie de nimicuri cu care multe femei își umplu viața goală de ideal și de muncă, să însemne seriozitate în gând și în faptă și să însemne în sfârșit luptă demnă pentru apărarea unei vieți demne.

Alături de femeile care ridică astăzi steagul luptei pentru drepturi, dorim din toată inima ca femeia să se emancipeze, dar să nu renunțe la superba ei menire de femeie, soție și mamă.

MARIANA VASILESCU

Școlare

Ministerul Culturii Naționale face cunoscut, că și elevii particulari se pot înscrie ca elevi ordinari în liceele teoretice.

— Acelaș Minister a dispus ca studenții străini, cetățeni ai țărilor cu care nu sântem în război, să fie primiți în universități fără examen de admitere, ca supranumerari.

Răspândiți cu drag

Telegraful Român
Organul lui Șaguna din 1853

Nr. 8964/1944 Școl.

(64) 3—3

Concurs

Pentru ocuparea unui post de învățătoare la Școala de aplicație de pe lângă Școala normală de fete „A. Șaguna“ din Sibiu, se publică concurs cu termen de 15 zile dela întâia apariție în „Telegraful Român“.

Se cer următoarele condiții:

1. Candidatele să fi: de religie ortodoxă.
2. Să fie absolventă a Școlii normale de fete „A. Șaguna“ din Sibiu.
3. Să aibă capacitatea și definitivitatea cu media cel puțin opt.

Cererile însoțite de actele doveditoare se vor înainta Consiliului arhiepiscopesc din Sibiu.

Sibiu, la 11 Octombrie 1944.

Consiliul Arhiepiscopesc

„In tot răul este și un bine“

Inteligența noastră populară simplă, simplă dar adâncă și plină de subtilitate, de multe ori reușește să elaboreze adevăruri foarte aproape de evidență, să caracterizeze epoci și stări psihologice cu mai multă abilitate decât mulți psihologi sau istorici. Așa, de pildă, proverbul „in tot răul este și-un bine“, trece azi printr'o nouă și temelnică verificare.

Intr'adevăr dacă astăzi pe sub ochii noștri se perindă evenimentele cât mai cumplite, aceasta se întâmplă, parcă tocmai pentru ca să vedem „binelul pe care-l dorim, dar nu-l facem și să ne dăm seama de răul în care perzistăm, trăim, și pe care-l săvârșim“... Vremurile de azi atât de haotice și care — de altfel — încep să incline către faza lor finală, ne evidențiază clar adevărul că omul are posibilitatea optimă de a deveni, într'un moment dat „un Dumnăzeu creat“, dar și cea mai feroce și mai bestială fiară.

N'avem nici un motiv să ne îndolm de binefacerea răului necesar de astăzi, căci acest rău constituie, prin tensiunea sa maximă, cea mai bună și perfectă balanță de verificare a echilibrului nostru intrinsec, atât de deplasat; acest rău e cel mai desăvârșit „samovar“ — ca să-i zic așa — de constatare și valorificare a „glutenului“ sufletului nostru. O redescoperire a omului lăuntric nu era posibilă decât prin această gravă lovitură în poarta sufletului nostru; o curățire a „vasului“ nostru, nu era cu putință decât prin valea lacrimilor scurse de suferințele ce s'au abătut asupra tuturor. Acum e vremea reînnoirilor, a primenturilor, a purificărilor. Acum apar sufletele tari, sufletele mari, nobile, cristaline și neșovăitoare, și tot acum pier îndolnicii și se năruie putreziciunea.

Nu-i mai puțin adevărat, apoi, că tot acum se fac cele mai mari eforturi pentru a afla metodele, cu un conținut cât mai universal valabil, de coordonare și guvernare a lumii, spre o cât mai durabilă pacificare a ei.

Interesant e de constatat însă, că toate aceste eforturi de refacere din temelii a lumii, nu sunt, aproape deloc, acomodate la adevăratele realități ale spiritului uman, și se adresează exclusiv biologicului pur. Astfel neînțându-se seamă de caracterul dublu al ființei umane și de complexitatea cerințelor acestui caracter, atât „homo faber“ cât și „homo aeconomicus“, zeei zilelor noastre, cu tendințe de permanentizare și în viitor, au ajuns, în unilateralitatea lor, să-și asume o independență față de om, și mai ales față de necesitățile sale spirituale. Spiritul a rămas în uitare, căci această independență poate forma niște oameni-mașini, niște mecanizați conduși dela buton, sau mai bine zis, niște îndobitociți, dar la nici un caz niște „oameni de omenie“ de care avem nevoie acum și în viitor. Această dublă zeitate nu ne poate da oameni de caracter, oameni cu conștiință fidelă; nu poate străpunge fibrele sufletului nostru pentru a-l putea înobiliza, a-l face mai bun și a-l ridica la adevărata lui realitate care este o continuă și ferventă ascensiune spirituală, ci ne fixează amândoi poli axei vieții noastre pe pământ depărtându-ne de Cer.

Toate aceste constatări, urmate de o cutremurare internă, nu sunt un bine al răului de azi?

Ceeace ne lipsește azi, aceasta ne-o spune tot răul existent în prezent, este tocmai lipsa unei activități mai intense, spirituale; este absența unui pol al axei vieții noastre în Cer; este lipsa de imbold spre „homo creator“, „homo sapiens“.

Omul adevărat nu poate fi deținut, decât ca ființă spirituală. A presta o activitate spirituală, pe lângă celelalte activități, printr'o viață de erou creștin, înseamnă a distruge animalul din noi și a trezi eroul din noi. Adevărata mulțumire o simt numai acei, cari duc o viață de erou creștin, înseamnă trăirea în lumina Evangheliei care este răspunsul adevărat la bimilenara și netăgădula chemare a lui Iisus.

Iată încă un bine, — și cel mai mare, mai necesar și mai categoric — pe care răul de azi ni l-a oferit din nou: viață de erou creștin, certitudinea că eroismul creștin va deveni într'o zi unica soluție a problemelor vieții, și garanția unei pacificări durabile a umanității.

Avram Petric

teolog

Colonia grecească din capitală serbează eliberarea Greciei

București 21 — Măine Duminică 22 l. c., colonia grecească din București prăznuiește eliberarea Greciei de sub jugul german. Un serviciu divin va fi săvârșit la biserica grecească.

Trecând frontiera ungară...

În marșul spre capitala Ungariei, raportează un corespondent de război, în drumul nostru spre pusta maghiară, coloane lungi de prizonieri unguri, cu fețele posomorâte și privind dușmănește spre bravii noștri ostași, ne dădeau să înțelegem, că armata ungară este pe fugă și că marea nedreptate ce ni s'a făcut la Viena în 1940, în curând va rămânea o tristă amintire... Trecem granița ungară. Strigăte de ură; însoțesc tropotul cailor, sgomotul afetelor de tun, și văzduhul este plin de cea mai curată însuflețire. Înaintăm tot mai adânc în pustă. Semnele luptelor ce s'au dat cu înverșunare și s'au soldat în victoria armatelor rusomâne, ne fac să înțelegem simbolicul pas ce-l facem. Ostașii strigă în cor când se întâlnesc: „La Budapesta, fraților!“ după grofii cari ni-au supt sângele Ardealului... Și strigătul pătrunde ca cea mai îndreptățită poruncă. Trecem prin sate, cu urmele încă deschise ale războiului. Lumea, care a rămas pe loc, aclamă pe ostași gata de orce ajutor... Unii, copii și bătrâni, cer pâine... Le-am dat, în marginile posibilității, cu toată bunăvoința... Se aude rar bătăia tunurilor. Ostașii abia așteaptă să fie cât mai repede în linia primă... Și marșul navalnic spre Budapesta continuă cu toată ființa și cu tot entuziasmul nostru tineresc...

P. Sf. Episcop Nicolae Colan s'a înapoiat la Cluj

Sibiu 21 — Azi dimineață, P. Sf. Sa Nicolae Colan, Episcopul Vadului, Feleacului și Clujului, s'a înapoiat la reședința Sa din capitala desrobită a Transilvaniei. De astă dată, altfel decum venise — adică fără pașaport.

P. Sf. Sa sosise în țara liberă exact acum două luni (21 Aug. a. c.)

Încă în cursul lunii Mai a. c. făcuse pregătirile trebuincioase în vederea obținerii pașaportului. Intenționa să facă vizitații canonice ca și alte dăți, parohiilor din Vicariatul ortodox român al Albei-Iulia, cari aparțin Episcopiei Clujului, să lucreze cu Consiliul vicarial și să cerceteze pe I. P. Sf. Mitropolit Nicolae al Ardealului.

Sosirea în țară a P. Sf. Sale, cum ne scrisese încă din primăvară, trebuia să se producă cel mai târziu la 15 Iulie a. c. Inaltul lerarh își întocmise programul așa fel încât pe data de 15 August a. c. să poată lua parte la îndătinatul pelerinaj dela sf. Mănăstire Rohia din Ardealul de Nord. Autoritățile maghiare au amânat mereu eliberarea pașaportului, așa încât P. Sf. Sa n'a putut pleca spre țară decât în 21 August a. c.

Evenimentele dela 23 August a. c., l-au găsit la sf. Mănăstire Brâncoveanu dela Sâmbăta de sus, ca oaspe al I. P. Sf. nostru Mitropolit Nicolae.

Însoțim cu cele mai bune gânduri pe drumul vechei Sale apostolii în țara eliberată — și cu netrecătoare recunoștință pentru tot ajutorul pe care ni l-a dat la editarea „Telegrafului Român”, dela transformarea sa în cotidian și până'n ziua plecării.

Vitrina cărții

Carte de Rugăciuni

tipărită cu binecuvântarea Inalt Prea Sfințitului Arhiepiscop și Mitropolit NICOLAE al Ardealului. Ediția a II-a. Sibiu, Tiparul Tipografiei Arhidiecezane 1944.

Ediția I-a a acestei Cărți de Rugăciuni, apărută în 1935, epuizându-se curând, în anul acesta s'a procedat la retipărirea ei,

Cartea de Rugăciuni are, și de astă dată, două ediții: una pentru tineret, și alta bogată, pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Ediția pentru tineret, legată, costă 150 Lei exemplarul.

Ediția bogată (XXXVII + 288 pagini), tipărită pe hârtie specială și înzestrată cu numeroase iconițe în tuș și culori, executate de maestrul Anastasie Demian, precum și cu cântări bisericești pe note, costă 500 Lei exemplarul legat în în pânză, cu copertă aurită.

Comenzi: la Consiliul arhiepiscopesc ort. rom., Sibiu, str. Mitropoliei 32.

Colete poștale pentru Galați

București 21 — Direcțiunea generală PTT face cunoscut că începând de ieri se primesc colete poștale cu destinația Galați.

Bibliografie

Două studii de actualitate

Unul este: *Incercare asupra spiritului românesc de Șt. Bărsănescu* (Ethos 1944 Nr. 2—3 p. 167—196).

După ce ne arată că spiritul etnic constă în ansamblul năzuințelor după valori, autorul își precizează obiectul studiului său formulând următoarele întrebări: Ce fel de tensiune după valorile culturale probează Românul? Cum trăiește el valorile culturale? Care e receptivitatea lui pentru valori, adică în ce chip se deschide el pentru a le asimila și creia?

În încercarea de a răspunde la aceste întrebări, d-l Bărsănescu se folosește de metoda psihologiei culturii. În ce constă această metodă? În examinarea, pentru precizarea esenței spiritului nostru etnic, nu a Românului de grămadă, ci a acelor exemplare ajunse în situația de a se bucura „de plenitudinea și frumusețea maximă a dezvoltării lor”.

Lăsând cititorului plăcerea de a parcurge singur interesantele expuneri ale autorului, subliniem, aci, doar încheierile la cari d-sa ajunge.

În general — scrie dl profesor — spiritul românesc vedește o tensiune puternică pentru a realiza multe valori, printr'o creație plină de febrilitate, dar discontinuă și multilaterală.

În trăirea valorilor, spiritul românesc se destăinuie ca fiind dominat de o adâncă dispoziție lirică, fapt care-l arată capabil de o bogată viață efectivă și, eo ipso, idealistă, generoasă.

Ce privește modul în care spiritul românesc se deschide pentru asimilarea și crearea de valori, autorul ajunge la încheierea că acest spirit e îmboldit la creație numai „prin luarea de contact cu o cultură mare... în cadrul unei școli de disciplină a muncii și într'un regim de libertate națională”.

Al doilea studiu intitulat: *Sufletul românesc*, este al d-lui Ion. F. Buricescu [publ. în edit. Casa Școalelor Buc. 1944 p. 480].

Îmbinând documentarea științifică, cu intuiția sănătoasă, d-l Buricescu izbutește să descifreze și să pună în lumină cele mai caracteristice trăsături ale sufletului românesc.

Tradiționalism, ospitalitate desinteresată, toleranță, sobrietate, echilibru, religiozitate calmă, dârzenie, spirit politic, hărnicie desfășurată în ritm inegal, — iată tot atâtea constante ale vieții mănăști puse în relief cu remarcabila vigoare, de către un om deprins să spună adevărul chiar și atunci când amorul propriu i-ar interzice.

Două sunt notele, cari dau o viață actualitate studiilor acum pomenite.

Și unul și celălalt sunt străbătute de un reconfortant suflu de încredere în potențialul spiritual al neamului românesc.

Amândouă ne dau premisele dela cari trebuie să pornească orice pedagogie românească, orice încercare de reformă a vieții naționale.

Drept aceea ne îngăduim să le recomandăm atât celor ce-au căzut sau sunt pe cale să cadă în ispita îndoelii cu privire la ziua de mâine, cât și mai ales celor ce au sau cred că au misiunea de a forma un nou om român și o nouă comunitate națională.

Mersul răsboiului

Și la sfârșitul acestei săptămâni, potrivit ultimelor informațiuni, Germanii se arată... victorioși pe toate fronturile.

Astfel, în Prusia Orientală și în Polonia, ei excelează prin retrageri pe poziții mai înainte stabilite.

În Cehoslovacia, au „cedat” trecătorile din munți. Nu de alta, dar prin ele trebuia să treacă cineva. Pentru asta sunt doar trecători! Nemții le-au „trecut” în retragere, iar Rușii în înaintare. Deși pe aceeași direcție, cele două mișcări au sensuri diferite. Curios! Chiar și trecătorilor le-a reușit să treacă diatr'o mână în alta.

În Transilvania de Nord, Germanii și Ungurii au mare noroc... cu fuga. Drumurile fiind însă cam înguste, cei doi aliați grăbesc spre pustă. Odată ajunși acolo, de bună seamă, fuga le va fi mai lesnicioasă.

În Ungaria, lucrurile merg și mai bine. Liniște peste tot. Impușcăturile nu se aud chiar în fiecare cătun. Solidaritatea națională i-a strâns pe toți Ungurii într'un mănunchiu. Așa fiind, nu trebuie să se caute prea mult ca să-și scoată reciproc ochii. Grofii stau în sălășurile lor și ascultă, liniștiți și ei, tarafuri țigănești ce aduc tare bine a rafală de mitralieră.

Până mai una alta, ci-că la Budapesta ar fi poposit chiar Himmler. Ungurii plâng de bucurie. Asta o fi, probabil, pricina ploilor din ultimele zile.

În Jugoslavia, Nemții sunt pe punctul să piardă Belgradul. Lucrul este însă fără importanță, mai ales dacă socotim că o capitală nu-i... „un cap de țară!”

În Balcani și în Italia, Germanii mășăluiesc potrivit cu strategia racului. Pe frontul din Apus situația le este tot favorabilă. Au mai reușit chiar să piardă câteva orașe. Între acestea, Aachen ul este candidat la trecerea în altă lume... a amintirilor.

În urma ultimelor măsuri luate de Göbbels și Himmler, populația între 16—60 de ani este pusă pe picior de luptă și postată cam la periferiile Germaniei. Colea către Crăciun, dacă „înaintează” în ritmul arătat mai sus, oastea germană și toți cei care o sprijinesc pot nădăjdui chiar și cucerirea Berlinului.

Obs. militar

Colectarea pieilor crude

București 21 — Ministerul Finanțelor face cunoscut că Legea din 22 Decembrie 1942, privitoare la colectarea pieilor crude, nu a fost abrogată.

Pielele crude trebuie predate, ca și până-acum, a doua zi după tăiere.

Invățătura zilei

Cel ce crede întru mine, precum a zis scriptura, râuri de apă vie vor curge din pântecul lui

Ioan 7, 38

CALENDAR CREȘTIN

Biserica ortodoxă prăznuiește:
Duminică 22 Oct. — P. Averchie
Luni 23 Oct. — Ap. Iacob fr. D.

Serviciu religios

In Catedrala mitropolitană din Sibiu

In fiecare zi dimineața la ora 6^{1/2}, Utrenie și în continuare *Sfânta Liturghie*. In fiecare seară la ora 6 Vecernie. Vineri seara după Vecernie „*Acattitul Maicii Domnului*”.

In *Duminică și Sărbători* dimineața la ora 8^{1/2}, Utrenia, în continuare la ora 9^{1/2}, *Sfânta Liturghie*. La liturghie cântă „*Corul catedralei*”, sub conducerea profesorului Gheorghe Șoima.

Duminică în 22 Octombrie 1944, servesc: Cons. Ieronim Grovu, Aurel Nanu și prot. Mihail Neagu; diaconii: Ioan Circov și cons. Alex. Popa. *Predică: cons. Aurel Nanu.* — La Oastea Domnului predică: *preotul Dr. Corneliu Sârbu* dela parohia Sibiu-Treistejari.

Joi în 26 Octombrie 1944, la *Sfântul Mucenic Dumitru*, servesc: Prot. stavr. Dr. Dumitru Stăniloae, prof. Dr. Nicolae Terchilă, Dr. Nicolae Neaga, Dr. Liviu Stan, Dr. Teodor Bodogăe, duhovnicul Nicodim Belea și prot. Mihail Neagu; diaconii: Anatolie Scurtu, prof. Dr. Grigorie T. Marcu și Dr. Emilian Vasilescu. *Predică: Prof. Dr. Grigorie T. Marcu.* — La Oastea Domnului predică: *duhovnicul Nicodim Belea.*

LOCALE

Directiunea liceului „Gheorghe Lazăr” din Sibiu, aduce la cunoștința celor interesați, în deosebi elevilor evrei, că a fixat o nouă sesiune extra ordinară pentru examene ce se vor ținea după cum urmează:

Examenle particulare ses. II, 25—30 Octombrie 1944.

Examenle particulare integrale (ses. I și a II) 20—30 Octombrie 1944; examenle de admitere în clasa I-a la 25 Octombrie 1944; examenle de admitere în clasa V-a la 30 Octombrie 1944; examenle de corigență la 30 Octombrie 1944 elevii evrei, iar ceilalți evrei dela 20—30 Octombrie. Informațiuni și detalii la direcțiune.

Direcțiunea

FARMACIILE DE SERVICIU

Sâmbătă 21 Oct. Müller Eric str. Regele Ferdinand 10
Duminică 22 Oct. Timal Siegfried str. Turnului 18

POȘTA REDACȚIEI

Pr. I. I. în Bl. Este „incompetentă”, în adevăr. Nici „rectificările” n'ar putea să ajute în acest caz.

Anunț

S'a observat că zilnic unii cetățeni sau comitete de partid se prezintă cu cereri la Prefectura județului Sibiu, prin care solicită să li se acorde spre folosire bunuri rămase dela supuși germani sau care au aparținut Grupului Etnic German dizolvat.

Se atrage atențiunea ca pe viitor astfel de cereri nu se mai primesc. Guvernul va stabili condițiunile și formele legale pentru lichidarea acestor bunuri care de drept revin Statului și nicidecum particularilor.

Sibiu, 19 Oct. 1944.

Prefectul Județului Sibiu:
General Gh. Lipovan

IN CURÂND APARE

† Nicolae
Mitropolitul ArdealuluiMântuește Doamne poporul tău
Cuvântări - - Discursuri - - Pastorale

Cartea prezenței ardelenesti în vâltoarea anilor de sbucium 1938—1944

Demersul Guvernului român

în favoarea deținuților
noștri politici din Ungaria

București 21 — Guvernul regal al României a intervenit pe lângă ministrul Elveției la București, rugându-l să comunice guvernului ungar următoarele:

I. In 4 Octomvrie a. c. Guvernul regal al României a cerut guvernului maghiar să pună în libertate pe fruntașii vieții românești din Ardealul de Nord, deținuți de către autoritățile maghiare. In caz contrar, Guvernul român arăta că se va vedea nevoit să recurgă la măsuri similare față de fruntașii maghiari din România.

Demersul privea pe dnii Prof. univ. Dr. Emil Hațieganu și avocat Aurel Socol, despre cari s'a aflat că sunt deținuți cu domiciliu forțat la sediul episcopiei romano-catolice din orașul Győr.

Cum guvernul maghiar nu a înțeles să dea urmare acestui averstiment, Guvernul român a dispus deținerea conțelului Valentin Bethlen și a altor trei fruntași maghiari din România.

Guvernul maghiar este înștiințat, pentru ultima oară, că dacă dnii Emil Hațieganu și Aurel Socol nu sunt puși imediat în libertate, va aviza asupra altor măsuri.

II. Guvernul regal al României, credincios promisiunii făcute de mai multă vreme, nu a dat curs sentințelor de condamnare la moarte a supușilor români de origine etnică maghiară, cari s'au făcut vinovați de dezertare, spionaj și necredință față de Statul român.

El așteaptă ca guvernul maghiar să procedeze la fel față de Români din Ardealul de Nord, deținuți și condamnați la pedeapsa capitală pentru nesupunere, dezertare din armată și din companiile de lucru, ș. a.

Ofensivă sovietică în Cehoslovacia

Moscova 21 — Prin forțarea trecătorilor din Carpații păduroși, trupele sovietice sunt în situația de-a executa o amplă manevră de încercuire a forțelor germano-maghiare cari mai rezistă încă în pusta Ungariei. Aceste forțe sunt amenințate atât din spre Sud, cât și dinspre Nord, de către trupele sovietice, române și jugoslave cari înaintază din Cehoslovacia, Transilvania și Jugoslavia.

Nr. 9208/1944 Școl.

Anunț

Școlile primare și au început activitatea. Preoții cateheți trebuie să pornească și ei la muncă. Pentru aceasta, însă, au trebuit de manuale de Religie.

Consiliul nostru arhiepiscopesc are în depozit în număr îndestulător de manuale de Religie pentru toate clasele primare și supraprimare. (I—IV și V—VII).

Să nu rămână niciun elev fără carte de Religie.

P. C. protopopi vor comanda urgent manuale de Religie pentru toate parohiile. Prețurile rămân aceleași.

Sibiu, 20 Octomvrie 1944.

Consiliul Arhiepiscopesc

Sfârșitul orașului Aachen

Londra 21 — Trupele americane ale Armatei întâia au ocupat în întregime orașul Aachen, făcând peste zece mii de prizonieri.

Orașul este complet distrus. Fără de nici o considerație față de populația civilă, artileria grea germană trage acum asupra ruinelor orașului.

Chemare

Pentru continuarea activității muzicale, — care a făcut întotdeauna cinste orașului Sibiu — și spre a fi la înălțimea evenimentelor mari prin cari trece acum omenirea :

Invităm pe toți cari cultivă nobla artă a Muzicii (Instrumentiști: profesioniști și amatori, — femei și bărbați, din toate păturile sociale și indiferent de naționalitate) a se prezenta începând cu ziua de Luni 23 Octomvrie 1944, între orele 12—1 și 5—7, în strada General Moșoiu Nr. 2, pentru „Inscriere”, urmând a înființa Orchestra Filarmonică a orașului nostru.

In numele Comitetului de Inițiativă:

Prof. Cpt. Nicolae R. Ioan

Șeful muzicii Militare

Membru în Societ. Compozitorilor Români

SITUAȚIA FRONTURILOR

Marele Stat Major al Armatei Române a dat următorul comunicat asupra operațiunilor desfășurate în 20 Octomvrie:

Trupele române în legătură cu trupele sovietice reușind să treacă peste munții Făget, ultima barieră către granița de Nord-Vest a Transilvaniei a fost înfrântă.

Avangărzile noastre, în plină înaintare se găsesc numai la câțiva kilometri de Satu-Mare și Careii Mari.

Frontul din Balcani

Londra 21 — După ce a cucerit Belgradul, armata roșie efectuează acum noi înaintări în nordul capitalei Jugoslaviei.

Căderea Belgradului a fost sărbătorită azi noapte prin 24 salve din 320 tunuri.

Unități navale au sprijinit dinspre Dunăre atacul asupra Belgradului.

În Belgrad au fost omorâți în cursul zilei de ieri 1000 nemți și au fost făcuți 8000 prizonieri.

Forțele Mareșalului Tito stăpânesc toate ieșirile din Belgrad.

Haosul din Ungaria

Haosul din Ungaria crește pe zi ce trece. Funcționarii și-au părăsit posturile. La căile ferate, grevele și actele de sabotaj iau proporții primejdioase.

Ferenc Szállassy, „regentul” nazist al Ungariei, a cerut personalului dela căile ferate să se prezinte imediat la șeful stației celei mai apropiate, pentru a primi ordine.

Simptome de disperare hitleristă

New-York 21 — Comentând recentul decret de mobilizare totală dat de Hitler, cercurile americane văd în el unul din simptomele disperării naziste.

Oricât de mult s'ar mai svârcoli dictatorul german și ciracii săi Himmler și Goebbels — spun cercurile americane — invadarea Germaniei de către forțele Națiunilor Unite nu va mai putea fi împiedecată.

Luptele din Arhipelagul Filipinelor

Washington 21 — Trupele generalului Mac Arthur, debarcate în insulele Filipine, își largesc capetele de pod. Puternice forțe americane de infanterie și blindate sunt debarcate pe sol fără con-

până la portul Dubrovnic, care a fost deasemenea eliberat.

Frontul din Răsărit

In Prusia Orientală trupele sovietice atacă puternic. Înaintarea în pusta ungară continuă. In celalalte sectoare activitate redusă.

Frontul din Apus

Londra 21 — Orașul Aachen a fost complet ocupat. Este primul oraș german care cade în mâinile aliaților. Până acum s'au putut număra 10.000 prizonieri.

In Olanda, trupele britanice și canadiene au realizat succese la Nord de Anvers și în punga dela Breschen. De asemenea în regiunea dintre Rosenthal și Breda.

In Italia, aliații au cucerit orașul Cesano.

Bombardiere grele, pornind de pe baze din Italia, au atacat obiective la Regensburg, München, în Cehoslovacia și în Italia de Nord.

Londra 21 — Franța va fi împărțită în zone militare: o zonă în interior și una de Vest. Zona de Vest va fi sub controlul guvernului francez.

nire. Trupele japoneze au fost despărțite în două părți.

Americanii garantează Filipinelor independența deplină.

Operațiunile de debarcare din insulele Filipine au dus trupele americane la 700 mile distanță de iusula Formosa și la 850 mile de China ocupată de Japonezi.

Ultima oră

Lupta pentru Careii Mari și Satul Mare a început, armatele ruso-române desfășurându-și ofensiva spre N. și N.-V.

Agencia Reuter anunță că legația ungară din Ankara rămâne credincioasă regentului Horthy.

Mareșalul Stalin a adresat armatei două ordine de zi privitoare la căderea Belgradului și Debreținului.